

בית הועד

שליד מכון שילה

תענית ונפילת אפיים במהלך חודש ניסן תשפ"ד

- א. 'מר"ח ניסן עד אחרי אסרו חג אין נופלין על פניהם לא ביום ולא בלילה. ואין אומרים צדקתך צדק במנחה בשבת. ואין מתעניין ואין מספידין'. זהו המנהג הרווח – עי' בטור ושו"ע או"ח סי' תכט.
- ב. וכתב שם בב"י שמדין התלמוד מותר להתענות וליפול על פניהם בניסן. ומבואר כן ברמב"ם הל' תפילה פרק ה' בסופו.
- ג. ועי' מש"כ הרמב"ם בהל' תעניות א, ז שאם התחילו להתענות על הצרה מתענים אף בר"ח, בחנוכה, בפורים ובחולו של מועד.
- ד. בשנה זו, שנת בגידה ומלחמה, אין לנהוג במנהג הנ"ל. אלא נכון שיתענו ושיפלו על פניהם גם בחודש ניסן, למעט ר"ח וחולו של מועד.
- ה. ודברים שפרסמנו מאז שקמו עלינו אויבינו האסלמו-נאצים בשמיני עצרת – להרבות בתורה, בתפילה, בתענית וזעקה – יפה כוחם ונכונים גם עתה.
- ו. כלל ישראל במלחמת קיום, ואין אתנו יודע מה ילד יום. חַזַק וְנִתְחַזַק בְּעַד-עֲלֵנוּ וּבְעַד עַרְי אֶ-לֵהֵינוּ וְי-הוּהוּ יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו: (ש"ב, י, יב)

וְגַם-עֲתָה נֶאֱמָר-הוּהוּ שָׁבוּ עָדֵי כָכֶם לְבַבְכֶם וּבְעוֹם וּבְבִכֵי וּבְמִסְפָּד:

וְקִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל-בְּגִדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֵלָי-הוּהוּ אֶלְהֵיכֶם כִּי-חָנּוּן וְרַחוּם הוּא אֲדֹנָי

יואל ב, יב-יג

אֲפִים וְרַב-חֶסֶד וְנָחַם עַל-הָרָעָה: